

פרשת שבוע- בראשית

חלוקה לנושאים

בפרשת בראשית [בראשית פרקים א-ה] יש כמה נושאים עיקריים:

- בריאת העולם
- שבת
- בריאת האישה
- גן עדן
- קין והבל
- צאצאי אדם
- סדר הדורות.

קראו את הפרשה, חלקו אותה לפי הנושאים, רשמו במחברת כותרת ומאיזה פרק ופסוק עד איזה פרק ופסוק נמשך כל קטע.

[אם אתם חושבים שיש נושאים חשובים נוספים- הוסיפו אותם]

פרק א'

[א] בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ [ב] וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם [ג] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי-אֹר וַיְהי-אֹר [ד] וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ [ה] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד [ו] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי רִקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם [ז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהי-כֵן [ח] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי [ט] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי-כֵן [י] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יא] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זָרְעוּ-בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן [יב] וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יג] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי [יד] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי מְאֹרֶת בְּרִקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהיֹו לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם [טו] וְהיֹו לְמְאֹרֶת בְּרִקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-

הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן [טז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-שְׁנֵי הַמָּאֲרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמָּאֹר
הַגְּדֹל לְמַמְשָׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת
הַפּוֹכְבִּים [יז] וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹקִים בְּרִקְיעַ שְׁמַיִם לְהַאִיר עַל-הָאָרֶץ [יח]
וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב
[יט] וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי [כ] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִשְׂרָאֵל הַמַּיִם שְׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקְיעַ שְׁמַיִם [כא] וַיִּבְרָא
אֱלֹקִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [כב] וַיִּבְרָךְ
אֹתָם אֱלֹקִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ
[כג] וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי [כד] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֵהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׂ וְחַיִּתוֹ-אֶרֶץ לְמִינֵהּ וַיְהִי-כֵן [כה] וַיַּעַשׂ
אֱלֹקִים אֶת-חַיִּת הָאָרֶץ לְמִינֵהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [כו] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים נַעֲשֵׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ
וּבְכָל-הַרְמֵשׂ הַרְמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ [כז] וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם [כח] וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹקִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְכַבְּשֶׁה וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ [כט] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים הִנֵּה
נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ
אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ [ל] וְלִכְלֹל-חַיִּת הָאָרֶץ וְלִכְלֹל-
עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֹל רֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יִרְקַע עֵשֶׂב
לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן [לא] וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי.

פרק ב'

[א] וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם [ב] וַיִּכְלֹו אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה [ג]
וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֹאכְתוֹ
אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת [ד] אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם
בַּיּוֹם עָשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם [ה] וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יְהִי
בְּאֶרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל-הָאָרֶץ
וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה [ו] וְאָדָם יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי
הָאֲדָמָה [ז] וַיִּיצֹר ה' אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם עֹפָר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאָפָיו
נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה [ח] וַיִּטַּע ה' אֱלֹקִים גֶּן-בְּעֵדֶן מִקְדָּם
וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר [ט] וַיִּצְמַח ה' אֱלֹקִים מִן-הָאֲדָמָה כָּל-עֵץ

נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע [י] ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים [יא] שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ החוילה אשר-שם הזהב [יב] וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם [יג] ושם-הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל-ארץ כוש [יד] ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת [טו] ויקח ה' אלקים את-האדם וינחהו בגן-עדן לעבדה ולשמרה [טז] ויצו ה' אלקים על-האדם לאמר מפל עץ-הגן אכל תאכל [יז] ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות [יח] ויאמר ה' אלקים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו [יט] ויצר ה' אלקים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו [כ] ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו [כא] ויפל ה' אלקים תרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה [כב] ויבן ה' אלקים את-הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם [כג] ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה-זאת [כד] על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד [כה] והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשו.

פרק ג'

[א] והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר אל-האשה אף כי-אמר אלקים לא תאכלו מפל עץ הגן [ב] ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל [ג] ומפרי העץ אשר בתוך-הגן אמר אלקים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון [ד] ויאמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתון [ה] כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע [ו] ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם-לאישה עמה ויאכל [ז] ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת [ח] וישמעו את-קול ה' אלקים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני ה' אלקים בתוך עץ הגן [ט] ויקרא ה' אלקים אל-האדם ויאמר לו איפה [י] ויאמר את-קולך שמעתי בגן ואירא כי-עירם אנכי ואחבא [יא] ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתיה לבלתי אכל-ממנו אכלת [יב] ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכל

[יג] ויאמר ה' אלקים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל [יד] ויאמר ה' אלקים אל-הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל-הבהמה ומכל חית השדה על-גחונך תלך ועפר תאכל כל-ימי חיך [טו] ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב [טז] אל-האשה אמר הרבה ארבה בעצבונך והרנה בעצב תלדי בנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך [יז] ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך [יח] וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה [יט] בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר תשוב [כ] ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חי [כא] ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם [כב] ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם [כג] וישלחהו ה' אלקים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם [כד] ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הפריים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את-דרך עץ החיים.

פרק ד'

[א] והאדם ידע את-חוה אשתו ותהר ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-ה' [ב] ותסוף ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה [ג] ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה' [ד] והבל הביא גם-הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע ה' אל-הבל ואל-מנחתו [ה] ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו [ו] ויאמר ה' אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך [ז] הלוא אם-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל-בו [ח] ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו ויהרגהו [ט] ויאמר ה' אל-קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי [י] ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה [יא] ועתה ארור אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידיך [יב] כי תעבד את-האדמה לא-תסוף תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ [יג] ויאמר קין אל-ה' גדול עוני מנשוא [יד] הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מצאי יהרגני [טו] ויאמר לו ה' לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם ה' לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מצאו [טז] ויצא קין מלפני ה'

וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נוֹד קְדַמַּת-עֵדֶן [יז] וַיַּדַּע קַיִן אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָרַ וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ [יח] וַיִּוָּלֵד לְחֲנוֹךְ אֶת-עֵירֶד וְעֵירֶד יָלַד אֶת-מַחֲוִיאֵל וּמַחֲוִיאֵל יָלַד אֶת-מִתְוַשָּׂאֵל וּמִתְוַשָּׂאֵל יָלַד אֶת-לֶמֶךְ [יט] וַיִּקְחָה-לוֹ לְמָה שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה [כ] וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת-יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אֲהֵל וּמִקְנָה [כא] וְשֵׁם אַחִיו יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָל-תַּפְּשׁ כְּנֹר וְעֹגֶב [כב] וְצִלָּה גַם-הוּא יָלְדָה אֶת-תּוֹבֵל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל-חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל וְאַחֻת תּוֹבֵל-קַיִן נַעֲמָה [כג] וַיֹּאמֶר לְמָה לְנָשָׁיו עֵדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קֹזִלִי נָשִׁי לְמָה הֲאֲזַנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הֲרַגְתִּי לְפָצְעִי וַיִּלְד לְחַבְרָתִי [כד] כִּי שְׁבַעֲתַיִם יָקָם-קַיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה [כה] וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹקִים זָרַע אַחַר תַּחַת הַבַּל כִּי הֲרָגוּ קַיִן [כו] וְלִשְׁת גַּם-הוּא יָלַד-בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אָנוֹשׁ אַז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

פרק ה'

[א] זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹקִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹקִים עָשָׂה אֹתוֹ [ב] זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאם [ג] וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת [ד] וַיְהִי יָמֵי-אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ה] וַיְהִי כָל-יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר-חִי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת [ו] וַיְחִי-שֵׁת חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד אֶת-אָנוֹשׁ [ז] וַיְחִי-שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-אָנוֹשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ח] וַיְהִי כָל-יָמֵי-שֵׁת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת [ט] וַיְחִי אָנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-קַיִן חֲמִשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יא] וַיְהִי כָל-יָמֵי אָנוֹשׁ חֲמִשׁ שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת [יב] וַיְחִי קַיִן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיִּוָּלֵד אֶת-מֵהֶלְלָאֵל [יג] וַיְחִי קַיִן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֵהֶלְלָאֵל אַרְבַּעַת שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יד] וַיְהִי כָל-יָמֵי קַיִן עָשָׂר שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת [טו] וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמִשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיִּוָּלֵד אֶת-יָרֵד [טז] וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יז] וַיְהִי כָל-יָמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמִשׁ וּתִשַׁעַת שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת [יח] וַיְחִי-יָרֵד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד אֶת-חֲנוֹךְ [יט] וַיְחִי-יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיִּוָּלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כ] וַיְהִי כָל-יָמֵי-יָרֵד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת [כא] וַיְחִי חֲנוֹךְ חֲמִשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיִּוָּלֵד אֶת-מִתְוַשָּׂאֵל [כב] וַיְתֵהֱלֶךְ חֲנוֹךְ אֶת-הָאֱלֹקִים אַחֲרָיִם

הולידו את-מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות [כג] ויהי כל-
 ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה [כד] ויתהלך חנוך את-
 האלקים ואיננו כי-לקח אתו אלקים [כה] ויחי מתושלח שבע ושמונים
 שנה ומאת שנה ויולד את-למך [כו] ויחי מתושלח אחרי הולידו את-
 למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות [כז] ויהיו
 כל-ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת [כח] ויחי-
 למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן [כט] ויקרא את-שמו נח
 לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן-האדמה אשר אררה ה' [ל]
 ויחי-למך אחרי הולידו את-נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה
 ויולד בנים ובנות [לא] ויהי כל-ימי-למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות
 שנה וימת [לב] ויהי-נח בן-חמש מאות שנה ויולד נח את-שם את-חם
 ואת-יפת.

פרשת שבוע- בראשית- סיכום

סיכום

בפרשת בראשית [בראשית פרקים א-ה] יש כמה נושאים עיקריים:
קראו את הפרשה. כתבו בקיצור את התוכן שלה בלי להשמיט פרטים חשובים.

פרק א'

[א] בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ [ב] וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם [ג] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי-אֹר וַיְהי-אֹר [ד] וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ [ה] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד [ו] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי רְקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם [ז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-הַרְקיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקיעַ וַיְהי-כֵן [ח] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַרְקיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי [ט] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי-כֵן [י] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹהַּ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יא] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹהוּ אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן [יב] וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֹהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ לְמִינֹהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יג] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי [יד] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי מְאֹרֶת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהיֹו לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם [טו] וְהיֹו לְמְאֹרֹת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן [טז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֹת הַכּוֹכָבִים [יז] וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹקִים בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ [יח] וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יט] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי [כ] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקיעַ הַשָּׁמַיִם [כא] וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הַתַּיִנִּים הַגְּדֹלִים וְאֹת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֹת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵיהֶם וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [כב] וַיַּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹקִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ

[כג] ויהי-ערב ויהי-בקר יום חמישי [כד] ויאמר אלקים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחייתו-ארץ למינה ויהי-כן [כה] ויעש אלקים את-חית הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-רמש האדמה למינהו וירא אלקים כי-טוב [כו] ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל-הארץ ובכל-הרמש על-הארץ [כז] ויברא אלקים את-האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם [כח] ויברך אתם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל-חיה הרמשת על-הארץ [כט] ויאמר אלקים הנה נתתי לכם את-כל-עשב זרע אשר על-פני כל-הארץ ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה [ל] ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל רמש על-הארץ אשר-בו נפש חיה את-כל-ירק עשב לאכלה ויהי-כן [לא] וירא אלקים את-כל-אשר עשה והנה-טוב מאד ויהי-ערב ויהי-בקר יום הששי.

פרק ב'

[א] ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם [ב] ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה [ג] ויברך אלקים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלקים לעשות [ד] אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים [ה] וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלקים על-הארץ ואדם אין לעבד את-האדמה [ו] ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל-פני האדמה [ז] וייצר ה' אלקים את-האדם עפר מן-האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה [ח] ויטע ה' אלקים גן-בעדן מקדם וישם שם את-האדם אשר יצר [ט] ויצמח ה' אלקים מן-האדמה כל-עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע [י] ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים [יא] שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ החוילה אשר-שם הזיב [יב] וזיב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם [יג] ושם-הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל-ארץ כוש [יד] ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת [טו] ויקח ה' אלקים את-האדם וינחהו בגן-עדן לעבדה ולשמרה [טז] ויצו ה' אלקים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל תאכל [יז] ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות [יח] ויאמר ה'

אלקים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו [יט] ויצר ה' אלקים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו [כ] ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו [כא] ויפל ה' אלקים תרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה [כב] ויבן ה' אלקים את-הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם [כג] ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה-זאת [כד] על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד [כה] והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

פרק ג'

[א] והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר אל-האשה אף כי-אמר אלקים לא תאכלו מפל עץ הגן [ב] ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל [ג] ומפרי העץ אשר בתוך-הגן אמר אלקים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו [ד] ויאמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתו [ה] כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע [ו] ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם-לאישה עמה ויאכל [ז] ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת [ח] וישמעו את-קול ה' אלקים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני ה' אלקים בתוך עץ הגן [ט] ויקרא ה' אלקים אל-האדם ויאמר לו איכה [י] ויאמר את-קולך שמעתי בגן ואירא כי-עירם אנכי ואחבא [יא] ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתיה לבלתי אכל-ממנו אכלת [יב] ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכל [יג] ויאמר ה' אלקים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל [יד] ויאמר ה' אלקים אל-הנחש כי עשית זאת ארור אתה מפל-הבהמה ומפל חית השדה על-גחונך תלך ועפר תאכל כל-ימי חייך [טו] ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב [טז] אל-האשה אמר הרבה ארבה בעבונך והרנה בעצב תלדי בנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך [יז] ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתיה לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך [יח] וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה [יט] בזעת אפיקך

תאכל לחם עד שובך אל-הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי-עָפָר אֶתְּהָ וְאֶל-
 עָפָר תִּשׁוּב [כ] וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל-חַי
 [כא] וַיַּעַשׂ ה' אֱלֹקִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֶׂם [כב] וַיֹּאמֶר ה'
 אֱלֹקִים הֵן הָאָדָם כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶן-יִשְׁלַח יָדוֹ
 וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֵלֶם [כג] וַיִּשְׁלַחֵהּ ה' אֱלֹקִים מִגֶּן-עֵדֶן
 לְעַבְדָּ אֶת-הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם [כד] וַיִּגְרֹשׁ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם
 לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרִבִּים וְאֶת לֵהט הַחֲרִב הַמְתֵּהֲפֹכֶת לְשֹׁמֵר אֶת-דֶּרֶךְ עֵץ
 הַחַיִּים.

פרק ד'

[א] וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָרַ וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ
 אֶת-ה' [ב] וַתִּסְּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה
 עֹבֵד אֲדָמָה [ג] וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאָדָמָה מִנְחָה לַה' [ד]
 וְהָבֶל הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֲלִבְהֵן וַיִּשַׁע ה' אֶל-הָבֶל וְאֶל-
 מִנְחָתוֹ [ה] וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו [ו]
 וַיֹּאמֶר ה' אֶל-קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ [ז] הֲלוֹא אִם-תִּיטִיב
 שָׂאת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוִקְתוּ וְאַתָּה תִּמְשַׁל-
 בוֹ [ח] וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הָבֶל
 אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ [ט] וַיֹּאמֶר ה' אֶל-קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
 הַשֹּׁמֵר אָחִי אָנֹכִי [י] וַיֹּאמֶר מָה עֲשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-
 הָאָדָמָה [יא] וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לָקַחְתָּ
 אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ [יב] כִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה לֹא-תִסְּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ
 נָע וְנָד תִּהְיֶה בְּאָרֶץ [יג] וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-ה' גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא [יד] הֵן
 גִּרְשַׁתְּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד בְּאָרֶץ
 וְהָיָה כָּל-מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי [טו] וַיֹּאמֶר לוֹ ה' לָכֵן כָּל-הַרְגָּה קַיִן שִׁבְעַתַּיִם יִקָּם
 וַיִּשָּׂם ה' לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מֹצְאוֹ [טז] וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי ה'
 וַיֵּשֶׁב בְּאָרֶץ-נוֹד קְדָמַת-עֵדֶן [יז] וַיָּדַע קַיִן אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָרַ וַתֵּלֶד אֶת-
 חֲנוֹךְ וַיְהִי בֵּנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר קַשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ [יח] וַיִּזְלַד לְחֲנוֹךְ
 אֶת-עֵירָד וְעֵירָד יָלַד אֶת-מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת-מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל
 יָלַד אֶת-לָמֶךְ [יט] וַיִּקַּח-לוֹ לְמָה שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם
 הַשֵּׁנִית צִלְהָ [כ] וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת-יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אֵהֶל וּמִקְנָה
 [כא] וְשֵׁם אָחִיו יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָּל-תִּפְשׁ כְּנוֹר וְעוּגָב [כב] וְצִלְהָ גַם-
 הוּא יָלַד אֶת-תּוֹבֵל קַיִן לִטְשׁ כָּל-חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזָל וְאַחוֹת תּוֹבֵל-קַיִן
 נַעֲמָה [כג] וַיֹּאמֶר לְמָה לְנָשָׁיו עֵדָה וְצִלְהָ שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׂי לְמָה הָאֲזַנָּה
 אִמְרַתִּי כִּי אִישׁ הֲרַגְתִּי לִפְצָעִי וַיִּלְד לְחַבְרַתִּי [כד] כִּי שִׁבְעַתַּיִם יִקָּם-קַיִן

וּלְמָה שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה [כה] וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹקִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַבֶּל כִּי הִרְגוּ קִיָּן [כו] וּלְשֵׁת גַּם-הוּא יָלַד-בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אָנוּשׁ אַז הוּחַל לִקְרָא בְּשֵׁם ה'.

פרק ה'

[א] זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹקִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹקִים עָשָׂה אֹתוֹ [ב] זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאֵם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאִם [ג] וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת [ד] וַיְהִי יָמֵי-אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ה] וַיְהִי כָל-יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר-חֵי תִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת [ו] וַיְחִי-שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-אָנוּשׁ [ז] וַיְחִי-שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-אָנוּשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ח] וַיְהִי כָל-יָמֵי-שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [ט] וַיְחִי אָנוּשׁ חֲמֵשׁ וָשֵׁשׁ עֶשְׂרֵים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-קִיָּן [י] וַיְחִי אָנוּשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-קִיָּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יא] וַיְהִי כָל-יָמֵי אָנוּשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [יב] וַיְחִי קִיָּן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-מֵהֶלְלָאֵל [יג] וַיְחִי קִיָּן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֵהֶלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יד] וַיְהִי כָל-יָמֵי קִיָּן עֶשְׂרִים שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [טו] וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-יָרְד [טז] וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יָרְד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יז] וַיְהִי כָל-יָמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [יח] וַיְחִי-יָרְד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-חֲנוּךְ [יט] וַיְחִי-יָרְד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כ] וַיְהִי כָל-יָמֵי-יָרְד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [כא] וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-מֵתוּשֶׁלַח [כב] וַיְתֵהֱלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹקִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֵתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כג] וַיְהִי כָל-יָמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [כד] וַיְתֵהֱלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹקִים וַאֲיָנֹו כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹקִים [כה] וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח שִׁבְעַ וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-לָמֶךְ [כו] וַיְחִי מֵתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כז] וַיְהִי כָל-יָמֵי מֵתוּשֶׁלַח תִּשְׁעַ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאֹת שָׁנָה וַיָּמָת [כח] וַיְחִי-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן [כט] וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוּ וּמִמַּעַצְבוֹן יְדִינוּ מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֲבָרָה ה' [ל] וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חֲמֵשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּחֲמֵשׁ מֵאֹת שָׁנָה

וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת [לא] וַיְהִי כָּל-יְמֵי-לְמֶה שָׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מְאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת [לב] וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חֲמִשׁ מְאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם
וְאֶת-יָפֶת.

פרשת שבוע- בראשית- מילים קשות

מילים קשות

בתורה משתמשים לעיתים קרובות במילים קשות. קראו את הפרשה. חפשו 10 מילים קשות. הסבירו אותן לפי ההקשר. רישמו את המילים ואת הפירוש במחברת.

פרק א'

[א] בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ [ב] וְהָאָרֶץ הַיְתֵה תֵהוּ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם [ג] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי-אֹר וַיְהי-אֹר [ד] וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ [ה] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד [ו] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי רְקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם [ז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-הַרְקיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקיעַ וַיְהי-כֵן [ח] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַרְקיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי [ט] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהי-כֵן [י] וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹהַ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יא] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן [יב] וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יג] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי [יד] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי מְאֹרֶת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהיֹו לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם [טו] וְהיֹו לְמְאֹרֶת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן [טז] וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹרֶת הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹרֶת הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים [יז] וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹקִים בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ [יח] וְלַמְשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [יט] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי [כ] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רְקיעַ הַשָּׁמַיִם [כא] וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הַתַּיִנִּים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [כב] וַיַּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹקִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאָרֶץ [כג] וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי [כד] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיִּתוֹ-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהי-כֵן [כה] וַיַּעַשׂ

אלקים את-חַיִת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵיהֶן וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב [כו] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ
וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הַרְמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ [כז] וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם [כח] וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹקִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹקִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְכַבְּשֶׁהָ וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ [כט] וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים הִנֵּה
נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ
אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָהּ [ל] וְלִכְלֵל-חַיִת הָאָרֶץ וְלִכְלֵל-
עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֵל רֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֵרֶק עֵשֶׂב
לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן [לא] וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד
וַיְהִי-עֶרְב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי.

פרק ב'

[א] וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָאָם [ב] וַיְכַלּוּ אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלֹאכְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה [ג]
וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלֹאכְתוֹ
אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת [ד] אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם
בַּיּוֹם עָשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם [ה] וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יְהִי
בָאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל-הָאָרֶץ
וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה [ו] וְאָדָם יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָהּ אֶת-כָּל-פְּנֵי
הָאֲדָמָה [ז] וַיִּיצֶר ה' אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם עֹפֶר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו
נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה [ח] וַיִּטַּע ה' אֱלֹקִים גֶּן-בְּעֵדֶן מִקְדָּם
וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר [ט] וַיִּצְמַח ה' אֱלֹקִים מִן-הָאֲדָמָה כָּל-עֵץ
נְחֻמָּד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
[י] וְנִהָר יִצָּא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת-הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
רְאשִׁים [יא] שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר-
שָׁם הַזָּהָב [יב] וְזֶהָב הָאָרֶץ הוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלַח וְאָבֶן הַשֹּׁהַם [יג]
וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשְּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ [יד] וְשֵׁם הַנְּהָר
הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת [טו]
וַיִּקַּח ה' אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֶן-עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ [טז] וַיִּצַּו
ה' אֱלֹקִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מְכַל עֵץ-הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל [יז] וּמֵעֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת [יח] וַיֹּאמֶר ה'
אֱלֹקִים לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֵזָר כְּנֹגְדוֹ [יט] וַיִּיצֶר ה'
אֱלֹקִים מִן-הָאֲדָמָה כָּל-חַיִת הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבְרָא אֶל-הָאָדָם

לראות מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו [כ]
 ויקרא האדם שמות לכל-הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
 ולאדם לא-מצא עזר כנגדו [כא] ויפל ה' אלקים תרדמה על-האדם
 וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה [כב] ויבן ה' אלקים את-
 הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם [כג] ויאמר האדם
 זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
 לקחה-זאת [כד] על-כן יעזב איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו
 לבשר אחד [כה] והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

פרק ג'

[א] והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה ה' אלקים ויאמר
 אל-האשה אף כי-אמר אלקים לא תאכלו מפל עץ הגן [ב] ותאמר
 האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל [ג] ומפרי העץ אשר בתוך-הגן
 אמר אלקים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו [ד] ויאמר הנחש
 אל-האשה לא-מות תמתו [ה] כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע [ו] ותרא האשה כי טוב
 העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
 ותאכל ותתן גם-לאישה עמה ויאכל [ז] ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
 עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת [ח] וישמעו את-קול
 ה' אלקים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני ה'
 אלקים בתוך עץ הגן [ט] ויקרא ה' אלקים אל-האדם ויאמר לו איפה [י]
 ויאמר את-קולך שמעתי בגן ואירא כי-עירם אנכי ואחבא [יא] ויאמר מי
 הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתך לבלתי אכל-ממנו אכלת
 [יב] ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכל
 [יג] ויאמר ה' אלקים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש
 השיאני ואכל [יד] ויאמר ה' אלקים אל-הנחש כי עשית זאת ארור אתה
 מכל-הבהמה ומכל חית השדה על-גחונך תלך ועפר תאכל כל-ימי חיך
 [טו] ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
 ראש ואתה תשופנו עקב [טז] אל-האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
 והרנה בעצב תלדי בנים ואל-אישה תשוקתך והוא ימשל-בך [יז]
 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמר
 לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך
 [יח] וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה [יט] בזעת אפך
 תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-
 עפר תשוב [כ] ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חי

[כא] ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו פתנות עור וילבשם [כב] ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם [כג] וישלחהו ה' אלקים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם [כד] ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הפריים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את-דרך עץ החיים.

פרק ד'

[א] והאדם ידע את-חנה אשתו ותהר ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-ה' [ב] ותסוף ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה [ג] ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה' [ד] והבל הביא גם-הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע ה' אל-הבל ואל-מנחתו [ה] ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו [ו] ויאמר ה' אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך [ז] הלוא אם-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל-בו [ח] ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו ויהרגהו [ט] ויאמר ה' אל-קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי [י] ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה [יא] ועתה ארור אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידיך [יב] כי תעבד את-האדמה לא-תסוף תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ [יג] ויאמר קין אל-ה' גדול עוני מנשוא [יד] הן גרשת אתי היזם מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מצאי יהרגני [טו] ויאמר לו ה' לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם ה' לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מצאו [טז] ויצא קין מלפני ה' וישב בארץ-נוד קדמת-עדן [יז] וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חננה ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חננה [יח] ויילד לחננה את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למה [יט] ויקח-לו למה שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה [כ] ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה [כא] ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפש כנור ועוגב [כב] וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה [כג] ויאמר למה לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למה האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי [כד] כי שבעתים יקם-קין ולמה שבעים ושבעה [כה] וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ויקרא

את-שמו שֶׁת כִּי שֶׁת-לִי אֱלֹקִים זָרַע אַחַר תַּחַת הַבֶּל כִּי הִרְגוּ קֵיִן [כו] וְלִשְׁת גַּם-הוּא יֵלֶד-בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֶנוֹשׁ אַז הוֹחֵל לִקְרָא בְּשֵׁם ה'.

פרק ה'

[א] זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹקִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹקִים עָשָׂה אֹתוֹ [ב] זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם [ג] וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֶׁת [ד] וַיְהִי יָמֵי-אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֶׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ה] וַיְהִי כָל-יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר-חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמַת [ו] וַיְחִי-שֶׁת חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-אֶנוֹשׁ [ז] וַיְחִי-שֶׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-אֶנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [ח] וַיְהִי כָל-יָמֵי-שֶׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [ט] וַיְחִי אֶנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-קֵיִן [י] וַיְחִי אֶנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-קֵיִן חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יא] וַיְהִי כָל-יָמֵי אֶנוֹשׁ חֲמִשׁ שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [יב] וַיְחִי קֵיִן שֶׁבַע שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-מֶהֱלֵלָאֵל [יג] וַיְחִי קֵיִן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֶהֱלֵלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יד] וַיְהִי כָל-יָמֵי קֵיִן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [טו] וַיְחִי מֶהֱלֵלָאֵל חֲמִשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-יָרֵד [טז] וַיְחִי מֶהֱלֵלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [יז] וַיְהִי כָל-יָמֵי מֶהֱלֵלָאֵל חֲמִשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [יח] וַיְחִי-יָרֵד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-חֲנוּךְ [יט] וַיְחִי-יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כ] וַיְהִי כָל-יָמֵי-יָרֵד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [כא] וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-מְתוּשֶׁלַח [כב] וַיְתִהֲלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹקִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כג] וַיְהִי כָל-יָמֵי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה [כד] וַיְתִהֲלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹקִים וַאֲיָנָו כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹקִים [כה] וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת-לָמֶךְ [כו] וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [כז] וַיְהִי כָל-יָמֵי מְתוּשֶׁלַח תִּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמַת [כח] וַיְחִי-לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן [כט] וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִמַּעֲצָבוֹן יִדְּיֵנוּ מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה ה' [ל] וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חֲמִשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּחֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת [לא] וַיְהִי כָל-יָמֵי-לָמֶךְ שֶׁבַע וּשְׁבַע עָשָׂר וּשְׁבַע מֵאוֹת

שָׁנָה וַיִּמַּת [לב] וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חָמֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת.

פרשת בראשית- הרחבה

בפרשה מספר נושאים. בחר אחד מהם והרחב אותו. כתוב את הנושא מזווית אישית והוסף תיאורים ורגשות שלא מופיעים בתורה אבל מתאימים לרוח הפסוקים.

- בריאת העולם
- בריאת האישה
- גן עדן
- הנחש משכנע את חוה לאכול מעץ הדעת
- חוה משכנעת את אדם לאכול מעץ הדעת
- אדם וחווה מפחדים מה'
- לידת קין והבל
- קין והבל מקריבים קרבנות
- ה' מדבר עם קין
- קין והבל רבים ובסוף קין הורג את הבל
- ה' מדבר עם קין ומעניש אותו.